

at kunne føle min Tak til den høitagtede Justitsminister, som jeg vil haabe vil tage denne Sag under velvillig Behandling, men desværre kan jeg ikke udstrække min Tak til Directionen for Vaisenhuset angaaende denne Sag. Det er en meget forunderlig Maade, hvorpaa Curatelet for Vaisenhuset modstræbende, modvirkende har hæmmet navnlig det britiske Bibelselskabs Virksomhed her i Danmark, og dette er i den sidste Tid udartet i en Grad, som er mig uforstaaelig; jeg kan ikke forstaae, hvad der har ledet Curatelet til at foretage det Skridt, som det har gjort, og som er bekendt ved den Brevverling, som er ført mellem Vaisenhuset og det britiske Bibelselskab. Jeg kommer herved vilkaarlig til at tænke paa Historien om Manden fra Vendsyssel, som ved den sidst foretagne Folketælling under Rubriken: „Troesbekjendelse“ skrev: „Gud og een Dævel lig mig Sognepræst“. Jeg maa tilstaae, at det fremgaaer meget klart af Skrivelsen til det britiske Bibelselskab, at Vaisenhusets Curatel tilsyneladende virker i sin Guds Tjeneste, men i samme Dieblig forekommer det mig, at de føle sig generede af en Dævel, lig det britiske Bibelselskabs Agent her i Landet. De søge jo paa alle mulige Maader at faae ham fjernet; men jeg maa tilstaae, jeg forstaaer virkelig ikke Grunden dertil. Jeg synes at jeg med et saavidt muligt ubildet Blik har læst den Correspondance, der er ført mellem Curatelet og det britiske Bibelselskab, men jeg kan ikke forstaae, hvad der har ledet hiint til at nægte at udføre den Bestilling, som blev gjort. Hvad er det egentlig, det britiske Bibelselskab forlanger? Det forlanger Prøver af det Papir og det Tryk, som virkelig vilde blive brugt, og villige Mænd til at modtage Bestillingen. Det er egentlig Hovedpunktet, og jeg synes virkelig, at det er et saa billigt Forlangende, at jeg ikke kan forstaae, hvad der har ledet Curatelet til at modsætte sig det. Jeg er kommen i Besiddelse af en ældre Correspondance, som er ført med det britiske Bibelselskab fra 1855, og deraf fremgaaer det tydeligt, at Curatelet paa enhver Maade har hæmmet dets Virksomhed her i Danmark. I Skrivelsen af 1855 blev det fremhævet, at der ikke maatte trykkes hellige

Skrifter, fordi det stred mod den danske Folkefirkens Betsagt, at der udgaves Bibles uden de apokryphiske Bøger. Curatelet har saaledes paa enhver Maade modsat sig den Virksomhed, Bibelselskabet har udfoldet her i Landet, men ifkedestominde har dette ved at indromme alle de Betingelser, som det har været det muligt, fra andre Steder faaet Lov til at udfolde en ikke ubetydelig Virksomhed her. Det er sikkert, at Befolkningen meget nødig vilde see, at dette Selskab maatte lufte sit Udsalg, men der synes at være Udsigt til, at det maa komme saavidt efter Alt, hvad der foreligger i de allersidste Dage (Vir: Nei!). So, dertil er der Udsigt; thi det fremgaaer tydeligt af Correspondancen, at Curatelet afviser enhver Bestilling; det fremgaaer af det Brev, det har skrevet, og — jeg veed ikke ret — men det seer ud som om Angrebet navnlig var rettet imod Selskabets Agent. Det, jeg vil bevise, er imidlertid, at dette ikke forholder sig saaledes; thi Forholdet hidrører fra en tidligere Tid end den, paa hvilken den vedkommende Mand blev Agent. Der er en Correspondance, som er ført imellem Selskabet og Vaisenhuset, før denne Mand blev Agent, og den beviser tydeligt, at det ikke er selve Personen, man udtaler sig imod. Jeg maa snarere troe, det er imod Sagen, men det kan jeg ikke forstaae, thi jeg troer, at Vaisenhuset har en væsentlig Indtægt af det britiske Bibelselskab. Det er mig ubegribeligt, hvorfor man vil hæmme dette Selskabs Virksomhed her i Landet; det er et Selskab, som ikke har noget politisk Formaal, men som virker for at udbrede hellige Skrifter i Landet, og dertil troer jeg ganske bestemt, at der paa mange Steder er Trang. Jeg skal slutte af Hensyn til Formandens Paamindelse ved Begyndelsen af Finantslovens Behandling, da dette er en Sag, hvortil der ikke er stillet Endringsforslag, men jeg nærer det Haab, at den høitagtede Justitsminister vil tage Sagen under Overveelse. Jeg troer, at det danske Folk nødigt vilde modtage det Resultat, at det britiske Bibelselskab ved Vaisenhusets Monopol skulde blive udelukket fra at virke her i Landet.